

ע"פ 1128/23 - ארטור מורוגוב, בעצמו נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 1128/23

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: ארטור מורוגוב

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום ברמלה
מיום 12.1.2023 בת"פ 11006-08-22 שניתנה על
ידי כבוד השופטת ר' גלט

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום ברמלה (השופטת ר' גלט) מיום 12.1.2023 בת"פ 11006-08-22 (להלן: ההליך) שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. ביום 4.8.2022 הוגש כתב אישום נגד המערער ובו יוחסו לו עבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על חיי אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; ושל פגיעה בפרטיות - בילוש או הטרדה אחרת, לפי סעיף 1(2) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.

2. למערער מונה סניגור מטעם הסנגוריה הציבורית (להלן: הסנגוריה), ובהמשך התקיימו בהליך מספר דיונים אצל מותבים שונים שבחלקם ביקש המערער להורות על שחרור הסנגוריה מייצוגו. בקשות אלה נדחו תוך שבית המשפט

עמוד 1

קבע כי יש חשיבות לכך שהמערער יהיה מיוצג.

3. ביום 1.1.2023 התקיים דיון אצל השופטת א' אורן, שבו חזר המערער על בקשתו לאפשר לו לייצג את עצמו. השופטת אורן קבעה כי מאחר שהמערער מעוניין בניהול הוכחות, יועבר ההליך לשופטת גלט (להלן: המותב).

4. ביום 12.1.2023 התקיים דיון ראשון בפני המותב. המערער חזר וביקש לשחרר את הסנגוריה מייצוג, והתנהל דין ודברים בנושא. אגב חילופי הדברים מופיעה בפרוטוקול ההערה הבאה:

"בית המשפט פונה אל [המערער], מסביר לו את מצבו ואת החובה לייצוג על פי סעיף 15 לחסד"פ. [המערער] מתווכח עם בית המשפט אך בית המשפט מבהיר לו, בסבלנות ובאריכות, את החובה כי יהיה מיוצג וכי [בא-כוחו] נותן שירות מסור ומקצועי שאין למעלה ממנו מטעם הסניגוריה הציבורית. לפיכך בית המשפט מציע ל[מערער] לחזור בו מבקשתו לייצג את עצמו, אשר בית המשפט לא יוכל להעתר לה. כעת ה[מערער] מסמן לקלדנית ונותן לה הוראה להקליד את הדברים. לפיכך בית המשפט מסביר ל[מערער] כי אינו רשאי לתת הוראות לקלדנית בית המשפט, אלא רק בית המשפט מנחה את הקלדנית מה ירשם בפרוטוקול".

לכך הגיב המערער בבקשה כי המותב יפסול את עצמו בטענה כי הוא "חושב שיש עוינות כלפי, לא מוצדקת".

5. המותב דחה את בקשת הפסלות על אתר, וקבע כי בקשת הפסלות "משוללת כל יסוד". צוין כי הדיון הוא הראשון המתקיים בפני המותב, וכי בית המשפט נהג "בסבלנות ובהתחשבות" כלפי המערער, "ומנסה לדבר על לבו ולשכנעו" להסכים לייצוג, ולא לנהל את משפטו לבד באופן "שעלול להזיק לו". הודגש כי אין בדברים אלה כדי להוות עילת פסלות "אלא להפך".

כמו כן קבע המותב כי הסנגוריה לא תשחרר מן הייצוג בשלב זה.

6. מכאן הערעור שלפני בו טוען המערער, המייצג את עצמו בערעור, כי הוא טען מתחילת ההליך שהתנהלה נגדו חקירה "מפלה ובררנית", המצדיקה את ביטול כתב האישום בהתאם לסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי). המערער טען כי בדיון הבחין שהמותב "קצר רוח" לטענותיו, "ולא [רצה] לכבד את [סעיף 134] לחוק סדר הדין הפלילי ולנהל פרוטוקול שמסקנה את כל הנאמר בדיון". המערער מוסיף וטוען כי חש עוינות מצד המותב שהיה "מרוכז" בניסיון "לכפות עליו ייצוג", ולא הקשיב לטענות בנוגע לחוסר רצונו של המערער בייצוג ולהעדר אמון מצדו בסנגוריה.

7. דין הערעור להידחות. המבחן לפסלות שופט מלשבת בדיון קבוע בסעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 ולפיו, יש לבחון האם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב. לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות כאלה בענייננו, אף לא בדוחק. המערער מעלה טענות כלליות ביותר בדבר "קוצר רוח" ו"עוינות" שחש לטענתו מצד המותב. המותב מצידו הדגיש כי נהג במערער "בסבלנות ובהתחשבות", ולא מצאתי בדברי המערער כל בסיס להטיל ספק בהבהרת המותב. לא אחת נפסק כי רק במקרים חריגים ונדירים תקים התנהלות דיונית

של המותב עילת פסלות כלפיו (ראו: ע"פ 3996/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (13.7.2022)), וטענותיו הכלליות של המערער אין בהן כדי להרים את הנטל הכבד המצדיק את פסלות המותב מטעמים אלה.

8. באשר לטענות המערער בדבר ניהול הפרוטוקול. סעיף 134 לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי "במשפט פלילי ינוהל פרוטוקול שישקף את כל הנאמר והמתרחש בו והנוגע למשפט לרבות שאלות והערות בית המשפט, ואולם בדיון מקדמי רשאי בית המשפט, בהסכמת בעלי הדין, לכלול בפרוטוקול את עיקרי הדברים שבדיון" (ראו גם סעיף 68א(א) לחוק בתי המשפט, התשמ"ד-1984; כן ראו והשוו: ע"פ 9055/18 ליולקו מדינת ישראל, פסקה 5 (13.1.2019); ע"א 7374/21 רונן נ' אלפסי, פסקה 12 (17.1.2022) (להלן: עניין רונן)). לפיכך לא היה מקום להימנע מתיעוד מדויק של התבטאויות המותב בזמן אמת, כפי שעולה לכאורה מהערת בית המשפט שנעשה. עם זאת, לא אחת נפסק כי חסר בפרוטוקול אינו מקים כשלעצמו עילה לפסילת המותב (השוו: עניין רונן, בפסקה 13), והדבר נכון בפרט בענייננו, נוכח העובדה שהמערער עצמו אינו מפרט מה נאמר לשיטתו, ומדוע הדברים שנאמרו מקימים עילת פסלות.

מכל הטעמים המפורטים, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ד בשבט התשפ"ג (15.2.2023).

ה נ ש י א ה